

[Leif Hermann]

Begrundelse

Der henvises til artiklen »Forsvarer kalder landsretsdom for digt og fantasi« i Information den 9. december 1987.

Det fremgår af den pågældende artikel, at rettens begrundelse for nedsættelsen af den i spørgsmålet omtalte erstatning er argumenter, der end ikke fra anklagemyndighedens side er fremført under straffesagen, og som, hvis de havde være fremført, formentlig ville have medført domfældelse i straffesagen.

Det forekommer spørgeren, at fremgangsmåden ved erstatningssager uanset straffedommens centrale betydning bør kunne afvikles i civilprocessens former på baggrund af en objektiv ansvarsregel om automatisk bevilling af fri proces til sagsøger.

Svar (18/12 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Af principielle grunde finder jeg ikke at burde udtale mig om den konkrete dom, der er afsagt af Landsretten.

De gældende regler i retsplejeloven om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning blev indsat i retsplejeloven i 1978 på baggrund af en betænkning fra Strafferetsplejeudvalget. Efter disse regler har en person, der frifindes, krav på erstatning for varetægtsfængsling. Erstatningen kan dog nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til fængslingen. Der er således tale om et obligatorisk erstatningsansvar for det offentlige, medmindre anklagemyndigheden kan føre bevis for, at den pågældende har udvist egen skyld i overensstemmelse med de almindelige erstatningsretlige regler herom.

Efter reglerne er det anklagemyndigheden, der – i modsætning til civile søgsmål – sørger for at indbringe erstatningsspørgsmålet for retten, og efter begæring beskikkes der en advokat for den pågældende. Sagen behandles i straffetsplejens former, hvilket indebærer, at der i almindelighed medvirker domsmænd ved behandlingen af sagen.

Efter min opfattelse er de nugældende regler både med hensyn til erstatningsansvaret og måden, sagerne behandles på, rigtige og hensigtsmæssige, og jeg har derfor ingen overvejelser om ændringer på dette område.

Spm. nr. S 333

Til statsministeren (10/12 87) af:

Steenholdt (Grøn.):

»Kan statsministeren oplyse, hvor stor en andel af de af Grønlandsfly A/S og SAS varslede forhøjelser af billetpriserne til og i Grønland der udgøres af de fra amerikansk side varslede forhøjelser af landingsafgifter i Søndre Strømfjord og i Thule Air Base, og oplyse, på hvilket niveau landingsafgifterne i Søndre Strømfjord og Thule Air Base ligger sammenlignet med landingsafgifter i andre lufthavne, f.eks. Københavns Lufthavn i Kastrup?«

Begrundelse

Den almindelige debat i Grønland vedrørende de af SAS og Grønlandsfly A/S varslede forhøjelser af flybilletpriserne har fra såvel officiel som uofficiel side stærkt fokuseret på de fra amerikansk side varslede forhøjelser af landingsafgifterne.

Når landsstyret ligefrem bebuder gengældelsesaktioner mod amerikanerne i form af forhøjelse af brugsafgifter for de militære anlæg i Grønland, griber landsstyret så stærkt ind i udenrigspolitiske anliggender, der som bekendt er fællesanliggender mellem Grønland og Danmark med den danske regering som den endeligt ansvarlige, at jeg finder det rigtigt, at den grønlandske offentlighed bliver orienteret om, hvilken indflydelse på de gældende billetpriser de amerikanske planer isoleret set ville få, hvis de blev gennemført.

Svar (18/12 87):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Trafikministeriet har i skrivelser af 1. og 2. december 1987 underrettet Statsministeriets Grønlandsdepartement om, at Trafikministeriet ikke finder grundlag for at imødekomme en ansøgning fra Det Skandinaviske Luftfartsselskab, SAS, og Grønlandsfly A/S om forhøjelse af priser og takster på Grønlandsruterne mellem København og Søndre Strømfjord og København og Narssarsuaq med i alt 21 pct. til successiv ikrafttræden med henholdsvis 15 pct. pr. 1. november 1987 og 6 pct. pr. 1. april 1988.

Trafikministeriet har samtidig meddelt SAS og Grønlandsfly A/S, at man vil være indstillet på at godkende forhøjelser på 4–5 pct. samt